

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 17Csp/121/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2217214977
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Péter Nagy
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2019:2217214977.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda sudcom JUDr. Péter Nagy v sporovej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a. s., IČO: 31575951, Hodžova 11, Žilina, proti žalovanému: Š. E., H.. XX.XX.XXXX, E. XXXX/X, XXX XX M. K., zast. splnomocneným zástupcom: Z. D., H.. XX.XX.XXXX, E. XXXX/X, M. K., o zaplatenie istiny 812,43 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 752,43 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 60,- eur z a s t a v u j e .

III. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a .

IV. Žalobca m á n á r o k na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %. O výške tejto náhrady rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 21.08.2017 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým súd zaviazal žalovaného k zaplateniu sumy 812,43 eur s 28 % ročným úrokom od 19.07.2017 do zaplatenia zohľadňujúc platbu vo výške 10,- eur dňa 21.07.2017 a k náhrade trov konania s odôvodnením, že žalobca so žalovaným uzavreli dňa 16.07.2009 zmluvu o bežnom účte (zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb), na ktorom bol ku dňu 18.07.2017 evidovaný debetný zostatok vo výške 822,43 eur - nepovolené prečerpanie účtu, ktorý žalobca pred uzatvorením tohto účtu internou účtovnou transakciou previedol na svoj vnútorný pohľadávkový účet, a ktorý sa v zmysle 3.12 VOP a vývesky úrokových sadziieb úročí úrokom vo výške 28 % ročne až do zaplatenia celej pohľadávky. Žalovaný po zatvorení účtu uskutočnil dňa 21.07.2017 úhradu vo výške 10,- eur, preto istina ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 812,43 eur.

2. Žalobu s prílohami a procesné poučenia podľa zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), spolu s výzvou, aby sa k žalobe s prílohami vyjadril v lehote 10 dní, súd doručil žalovanému do vlastných rúk dňa 26.11.2018. Žalovaný sa však k žalobe s prílohami písomne nevyjadril.

3. Vo veci bolo nariadené pojednávanie v termínoch 13.02.2019 a 14.06.2019, ktoré súd vykonal v neprítomnosti riadne ospravedlneného žalobcu v súlade s príslušnými ustanoveniami C.s.p. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a podstatným obsahom spisu (žaloba čl. 1-79, zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb z 16.07.2009 čl. 4, výpis z účtu čl. 25-64, úrokové sadzby a sadzobník poplatkov čl. 65-67, VOP čl.

5-24, 68-79, vyjadrenie žalobcu zo dňa 14.06.2018 s prílohami čl. 98-283, špecifikácia žalovanej sumy s prílohami čl. 295-302), ako aj prednesom splnomocnenej zástupkyne žalovaného, ktorá na pojednávaní uviedla, že žalovaný nemá iný príjem len invalidný dôchodok, ktorý má po zrážkach z dôchodku vo výške 295,76 eur mesačne, pričom je ťažko chorý, chodí na dialýzu a má odrezané dolné končatiny. Nakoľko žalovaný nemá žiadnu nehnuteľnosť ako ani hodnotnejšiu hnutelnú vec a z jeho dôchodku sa už vykonávajú zrážky exekútora na iné záväzky žalovaného, žalovaný nie je schopný v súčasnosti splácať zo svojho dôchodku aj predmetnú pohľadávku žalobcu. Žalovaný najprv na pojednávaní tvrdil, že uvedené zrážky z jeho dôchodku sa vykonávajú v prospech predmetnej pohľadávky žalobcu, toto sa však zisteniami súdu vykonanými na jeho podnet nepotvrdilo, resp. sa takto preukázalo, že predmetné tvrdenie neobstojí a pri zrážkach ide o úplne inú pohľadávku.

4. Súd na základe vykonaného dokazovania zistil tento skutkový a právny stav veci: Žalovaný dňa 16.07.2009 uzavrel s právnym predchodcom žalobcu - Dexia banka Slovensko, a. s. zmluvu, na základe ktorej mu pôvodný veriteľ zriadil a viedol bežný účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX a vydal platobnú kartu. Žalovaný porušil uvedenú zmluvu tým, že sa dostal na účte do nepovoleného prečerpania vo výške žalovanej istiny, pričom tento svoj dlh v rozpore s bodom 3.8 a 3.12 VOP nevyrovnal. Žalobca tak z dôvodu nevyrovnania dlhu žalovaného, vzniknutého nepovoleným prečerpaním jeho bežného účtu, previedol internou účtovnou transakciou na svoj vnútorný pohľadávkový účet debetný zostatok na účte žalovaného a účet uzatvoril. Podľa výpisu z účtu žalovaného predstavoval debetný zostatok na ňom ku dňu uzatvorenia účtu 18.07.2017 čiastku 822,43 eur. Žalovaný po zatvorení účtu uskutočnil dňa 21.07.2017 úhradu vo výške 10,- eur, preto istina ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 812,43 eur. V zmysle bodu 3.12 Všeobecných obchodných podmienok v znení účinnom od 01.08.2017 sa nepovolené prečerpanie úročí podľa bodu 8.8 - úrokovou sadzbou stanovenou bankou.

5. Zmluva o bežnom účte, z ktorej žalobca svoj žalobný nárok vyvodzuje, je zmluvou upravenou v § 708 a nasl. Obchodného zákonníka (vrátane § 710 v spojení s § 497 a nasl.). Táto zmluva patrí v zmysle § 261 ods. 3 písm. d) Obch. zák. medzi tzv. absolútne obchody, pre ktoré je daná pôsobnosť Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov. Žalovaný však uzavrel predmetnú zmluvu ako spotrebiteľ, keďže na rozdiel od žalobcu pri uzavretí zmluvy nekonal v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, a teda ide o zmluvu spotrebiteľskú, podriadenú navyše aj právnej úprave § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka (OZ).

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (OZ) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Podľa ods. 2 (v znení účinnom od 01.05.2014) ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 54 ods. 1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Podľa ods. 2 v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa ust. § 369 ods. 1 Obch. zák. ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa ust. 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia OZ v znení platnom a účinnom ku dňu omeškania (s prihliadnutím a skutočnosť, že sa jedná o právny

vzťah, ktorý vznikol do 31.01.2013) výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 145 ods. 1, 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

6. Nakoľko žalobca ešte pred prvým pojednávaním vo veci (podaním zo dňa 14.06.2018) vzal svoju žalobu čiastočne späť v časti o zaplatenie sumy 60,- eur, súd konanie v tejto časti zastavil podľa § 145 ods. 2 a § 146 ods. 1 CSP (výrok II) bez zisťovania súhlasu žalovaného.

7. Vyhodnotením vykonaného dokazovania mal súd s poukazom na citované ustanovenia za to, že podaná žaloba je dôvodná len v časti požadovanej istiny. Medzi stranami sporu bola uzavretá zmluva, na základe ktorej žalobca založil a viedol pre žalovaného bankový účet, na ktorom pri aktívnom používaní tohto účtu vznikol ku dňu 18.07.2017 debetný zostatok vo výške 822,43 eur (rozdiel medzi kreditnými a debetnými transakciami). Nakoľko žalovaný tento debetný zostatok započítajúc čiastočnú úhradu zo dňa 21.07.2017 vo výške 10,- eur dosiaľ nevyrovnal, hoci mu táto povinnosť vyplýva z uzavretej zmluvy v spojení s 3.8 a 3.12 VOP, súd ho k tejto povinnosti zaviazal predmetným rozsudkom (výrok I týkajúci sa istiny pohľadávky).

8. Žalovaný síce nárok žalobcu ani po skutkovej (vecnej), ani po právnej stránke nesporeoval, avšak vzhľadom k spotrebiteľskému charakteru zmluvného vzťahu súd z úradnej povinnosti preskúmal oprávnenosť žalovaného nároku. Pokiaľ ide o riadny úrok vo výške 28 % ročne zo sumy 822,43 eur od 19.07.2017 do 21.07.2017 a zo sumy 812,43 eur od 22.07.2017 do zaplatenia, súd tento nárok žalobcovi nepriznal z toho dôvodu, že podľa názoru súdu z ust. § 502 a § 503 Obchodného zákonníka vyplýva, že pri zmluve o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, podľa ktorých ustanovení sa v zmysle predložených výpisov z účtu s uvádzaním presného limitu povoleného prečerpania v danom prípade spravoval aj vzťah z bankového účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX v súlade s § 710 Obchodného zákonníka, je dlžník povinný platiť úroky v dojednanej výške od doby poskytnutia peňažných prostriedkov až do doby určenej zmluvou ako lehota splatnosti úveru. Veriteľovi teda patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu, a to aj v prípade jeho mimoriadneho, resp. predčasného zosplatenia (v danom prípade uzatvorením účtu), pričom následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania (R 59/1998). Takýto záver je logický, pretože v opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi (uznesenie Ústavného súdu SR č.k. IV. ÚS 476/2012-14). V podstate ide o to, že pri zosplatení úveru vzniká veriteľovi nárok na jednorazové vrátenie poskytnutej istiny úveru vrátane úrokov vzniknutých (resp. kapitalizovaných) ku dňu zosplatenia úveru a má právo získať okamžite späť celú sumu poskytnutých (požičaných) peňazí, a teda na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru a práve v tomto rozdielne spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na riadne úroky za poskytnutie (požičanie) peňažných prostriedkov aj po zosplatení úveru. V opačnom prípade by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby ku zmene záväzku nedošlo, pričom spotrebiteľovi by už neboli garantované práva, ktoré mu v súvislosti s dohodnutým splácaním úveru vyplývali zo zmluvy pred vyvolanou zmenou. Ba čo viac veriteľ by mohol úroky inkasovať aj v oveľa väčšom rozsahu a v kratšej dobe, než na základe pôvodného splátkového kalendára, nakoľko by už nebol ohraničený postupnosťou splácania úrokov z istiny a ani dohodnutým celkovým rozsahom úrokov z úveru a dlžník by musel platiť riadne úroky z celej dlžnej istiny bez akéhokoľvek časového a objemového limitu až do úplného zaplatenia tejto istiny (žalobca totiž žiadané úroky nelimitoval ani pôvodne dohodnutou celkovou sumou úrokov vypočítanou podľa pôvodného splátkového kalendára, na ktoré úroky by mal žalobca nárok pri riadnom splácaní úveru počas doby trvania zmluvného vzťahu). Jednorazovým zosplatením úveru vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený

sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. S protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie (podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 a § 3a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.), keďže spotrebiteľ je v omeškaní s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto zmluvná úprava pri spotrebiteľskom vzťahu pre obchádzanie zákona (a to najmä zákonných ustanovení uvedených v tomto a v predchádzajúcom bode odôvodnenia, a v toho dôsledku aj ust. § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka) podľa § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatná, resp. taká zmluvná úprava je taktiež na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo takú zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka robí absolútne neplatnou (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove z 30. júna 2015 sp. zn. 6Co/190/2014).

9. V nadväznosti na uvedené je ďalej možné konštatovať, že nakoľko tu ide o zmluvu spotrebiteľskú, platí vo vzťahu k nej pravidlo nemožnosti úpravy zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve odchylné od zákona v neprospech spotrebiteľa, teda v tomto prípade aj od § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., podľa ktorých by bolo možné sankčný úrok z omeškania žalovaného ako spotrebiteľa s uhradením debetného zostatku na účte dohodnúť pre celú dobu omeškania len v zákonom stanovenej výške. Tejto požiadavke by však v žiadnom prípade nezodpovedal uplatnený úrok vo výške 28 %, a teda jeho prípadné dohodnutie ako sankčného úroku z omeškania by bolo potrebné tiež považovať za obchádzanie zákona podľa § 39 Občianskeho zákonníka, resp. za takú zmluvnú úpravu, ktorá je na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo takú zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka takisto robí (čiastočne) absolútne neplatnou.

10. Z uvedených dôvodov súd žalobu vo zvyšnej časti (v časti uplatnených úrokov) vo výroku III rozsudku zamietol.

11. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 C.s.p. a § 255 ods. 1, 2 C.s.p., pričom dospel k záveru, že žalobca má právo na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %, keďže žalobca bol v tejto sporovej veci úspešný na 100 % (v časti istiny rozhodujúcej pre určenie celkového úspechu strany v spore, pri ktorej žalovaný svojimi úhradami zaviniel čiastočné zastavenie konania). O výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením (výrok IV).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Dunajská Streda (§ 355 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).